

Posudek diplomové práce: Humor v křesťanské tradici

Autor: Richard Dračka

Richard Dračka se ve své diplomové práci zabývá místem humoru v křesťanské duchovní tradici resp. religiozitě. V úvodní části nastiňuje zvolenou metodu postupu a okruhy otázek, které bude ve své studii sledovat. V první části práce se zabývá humorem jako obecně lidským fenoménem. Vzhledem k deklarované „nedefinovatelnosti“ humoru vytváří jakousi výkladovou mřížku ze tří komplementárních teorií humoru (teorie nadřazenosti, teorie nesouměrnosti, teorie odlehčení) a čtyř charakteristických rysů či aspektů humoru (přesahující, odkrývající, spojující a posilující aspekt).

Tuto interpretační mřížku potom ve druhé části práce přikládá na normativní texty křesťanské tradice a sleduje výrazové a literární formy humoru v rámci křesťanského kánonu, které posléze zkoumá i z hlediska jejich teologického resp. zvěstného významu. Všímá si zejména konkrétních narativních látek Starého zákona z hlediska jejich „humorného náboje“. V malém exkurzu sleduje vývoj charakteristického typu humoru v rámci židovské tradice až po vykrytalizování žánru tzv. židovské anekdoty.

Ve třetí části práce se autor zaměřuje na současnou diskusi českých a slovenských biblistů a teologů o místě a funkci humoru v křesťanské tradici. V této části práce rozvíjí autor látku předchozích dvou hlavních oddílů z hlediska jejich teologických důsledků a souvislostí. Vyvrcholením třetí části je proto konstatování teologického výtěžku dosavadního zkoumání – tedy zvěstná role humoru ve vztahu k lidské pýše, idolatrii, víře, „křesťanské radosti“ a etice.

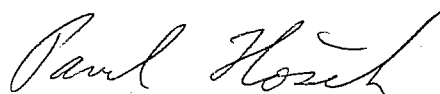
Dračkova práce v úvodu stanoví cíle, formuluje základní otázku (hypotézu) a jí adekvátní metodický postup. Závěr práce poté rekapituluje dosažený badatelský výsledek (výtěžek), který celkem přesvědčivě odpovídá stanovenému cíli i metodě postupu. Práce má přehlednou osnovu a logickou strukturu. Jistou slabinou práce je skutečnost, že nepřináší nic zásadně nového k danému tématu. Otázku (zda humor bytostně patří ke křesťanské tradici) za autora odpověděli (kladně) jiní (Ondok, Kišš, Vrána, Balabán atd.) a on jejich závěry pouze cituje a komentuje, případně rozvíjí. Otázka, proč tento fakt často nemá zásadnější vliv na církevní praxi (která autorovi evidentně leží na srdci), je otázkou jiného druhu (snad spadá oborově pod praktickou teologii).

Práce je naneštěstí zamořena gramatickými a stylistickými chybami. Autorova jazyková invence a nápaditost je kompromitována četnými jazykovými nesrovnalostmi a stylistickými neohrabanostmi (nemluvě o anarchii v psaní velkých a malých písmen).

Autor pracuje s většinou relevantní odborné literatury dostupné v českém a slovenském jazyce. Jeho práci by však velmi prospěla větší obeznámenost s cizojazyčnými monografiemi na dané téma. S cizojazyčnou literaturou autor pracuje, ale především ve slovníkových a encyklopedických pracích, kde je hloubka ponoru do specifické problematiky poměrně nízká.

Vzhledem k naznačeným silným a slabším stránkám práce navrhuji hodnocení C.

Vypracoval: doc. Pavel Hošek Th.D.

15. září 2007